

▼ aquest país

El vermell llueix al ball dels escons

La rotunda victòria socialista a Catalunya contrasta amb la forta caiguda dels seus socis de Govern, mentre que convergents i populars mantenen la compostura en uns comicis electorals en què no ha guanyat tothom

JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

La ressaca electoral no ha deixat la mateixa sensació a totes les forces catanes. La contundència dels resultats

ha impedit que, per primer cop, les valoracions dels diferents dirigents polítics no s'hagin tenyt de triomfalismes enganyosos i ha cedit el torn a les reflexions internes dels partits. La bipolarització de la política espanyola ha empoïbrat el pastís electoral de l'estat fins al punt de marginar partits tan històrics com Izquierda Unida (IU) i ha simplificat tendències a Catalunya, on l'èxit dels socialistes catalans ha permès a Zapatero revalidar la presidència.

I és que els 25 escons del Partit Socialista de Catalunya han sorprès la mateixa militància del partit, que ha absorbit l'anomenat vot útil fins a sumar quatre escons més respecte a les eleccions de 2004. La victòria sense paliatius del PSC posa de manifest el contagi entre la política espanyola i catalana, ja que la població ha vist en el partit de la candidata Carme Chacón el millor remei per frenar la dreta del Partit Popular (PP), que tot i perdre les eleccions, ha millorat els resultats de 2004 a tot l'Estat espanyol. L'augment de sis escons potser

El triomf contundent del PSC posa de manifest el contagi entre la política espanyola i la catalana, ja que la població ha vist en el partit de Chacón el millor remei per frenar el PP

els permetrà seguir en la mateixa línia política i els aires de moderació encara no despendinen els seus dirigents.

El líder popular, Mariano Rajoy –que ja ha manifestat la voluntat de seguir aspirant a la Moncloa–, presentarà en els pro-

pers mesos el seu nou equip, en què no hi serà el portaveu al Congrés, Eduardo Zaplana, i el secretari general, Ángel Acebes, podria ser descartat. Els bons resultats obtinguts pels conservadors, tant a Madrid amb Esperanza Aguirre al capdavant, com a la

Comunitat Valenciana, amb Francisco Camps, amb un i dos escons més que en els anteriors comicis respectivament, podrien influir en la remodelació de l'equip directiu del PP. En qualsevol cas, la guerra successòria a l'interior del partit sembla haver entrat en una treva que el Partit Popular de Catalunya (PPC) no ha volgut alterar.

Els populars catalans, encapçalats per Dolors Nadal, han sumat dos diputats més respecte fa quatre anys gràcies al darrer recompte del vot emigrant que els ha atorgat l'últim escó en joc. Els populars, tot i no complir l'objectiu principal de fer president Rajoy o d'haver perdut prop de 20.000 vots a Catalunya, es consoliden com a tercera força del país després de la davallada d'Esquerra Republicana (ERC), que en serà la quarta.

CiU es manté, l'esquerra cau

Precisament, el vot emigrant ha arrabassat l'onzè diputat a Convergència i Unió (CiU), en benefici del PPC. Després de l'estira i arrossa, els convergents mantindran els 10 diputats per intentar ser decisius a Madrid. Un resultat que obre les portes al candidat democristià, Josep Antoni Duran i Lleida, a encarar amb garanties els possibles acords amb el nou Govern de Zapatero, qui ja ha mostrat predisposició a entendre's amb el grup nacionalista.

Tot i així, els tradicionals bons resultats de Convergència segueixen a anys llum dels que han obtingut aquest cop. I és que CiU va passar de tenir 15 diputats l'any 2000 a només 10 el 2004 i també ara. A més, ni amb la caiguda d'ERC ha pogut millorar-los. La pèrdua, que aleshores era atribuïble a l'èxit desenfrenat dels republicans, avui no explica els resultats convergents, que han cedit part del seu electorat al

Duran i Lleida, recuperat del càncer que li van detectar durant la precampanya, ha aconseguit mantenir els 10 diputats de CiU al Congrés, tot i que admet que cal analitzar tant els seus resultats, que no han estat bons, com els del PSC, que ho han estat massa.

PSC i PP, a causa de la bipolarització dels dos partits en el marc estatal. Tot i així, el líder de Convergència i Unió, Artur Mas, insisteix a confirmar el seu partit com la gran aposta nacionalista de Catalunya. Mas no perd de vista la Generalitat i vincula la pèrdua de poder a les eleccions generals dels socis minoritaris del tripartit amb un símptoma clar d'instabilitat política del Govern de Montilla.

La gran decepció de la jornada electoral la van patir, i la seguiran patint durant les prope-

res setmanes, els dirigents republicans. La fulminant ascensió d'ERC el 2004, quan va passar a tenir 8 escons, ha quedat en anècdota. Els independentistes només tindran tres diputats al Congrés i no podran formar grup parlamentari propi, un fracàs que la cúpula del partit ha assumit de manera unànime. El vot útil, considerat "vot de la por" des d'ERC, ha afectat la militància del partit, que hauria considerat com a mal menor que s'imposés el socialisme en detriment de la influència nacional catalana. Una explica-

▀ aquest país

ció que no aclareix el fort descens d'ERC, que perd més de la meitat de la seva representació a la cambra alta. I és que el partit republicà haurà de reflexionar profundament sobre els motius de la seva caiguda a les urnes. Sobre la taula, apareixen qüestions com ara el context polític d'unes eleccions en clau espanyola o el desgat del partit al Govern de la Generalitat.

Aquests resultats agreugen els conflictes interns de la formació personificats en els dos homes forts del partit, Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós. El secretari general republicà ha abandonat la conselleria de Governació per dedicar-se al partit, decisió que no ha agradat gens al vicepresident del Govern i president d'ERC, Carod-Rovira, que aposta per una Esquerra forta sense gestos d'improvització política. La pugna entre l'un i l'altre pel lideratge del partit, que implica també ser cap de cartell a les eleccions del 2010, es decidirà en el marc d'un procés congressual que haurà de decidir l'elecció del president i del secretari general del partit.

Per la seva banda, Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa (ICV-EUiA) tampoc està per celebracions. La coalició va veure com en l'últim sospir de l'escrutini electoral perdia el segon escó que hauria dut l'exalcaldesa de Rubí, Núria Buenaventura, al Congrés. La pèrdua d'un escó representa un cop important per a les files d'Iniciativa, on el candidat ecosocialista, Joan Herrera, haurà de viatjar sol a Madrid.

Iniciativa, juntament amb ERC, ha estat l'altre gran perjudicat de la reiterada crida al vot útil del PSC per frenar el PP. Tot i així, des d'ICV-EUiA s'estudien altres hipòtesis que han pogut

ERC i ICV-EUiA són les dues formacions que més han patit la reiterada crida del PSC per combatre la dreta del PP que creix a Catalunya i passa a ser la tercera força

perjudicar la coalició, com ara una llei electoral injusta o la feblesa del seu referent estatal, IU.

El líder comunista, Gaspar Llamazares, ha estat el primer cadàver polític que han deixat les urnes i el seu escó sumat al l'ICV queda molt lluny de poder formar grup parlamentari. Ara, el partit ecologista que representava vol enfocar el discurs als treballadors, ja que part del seu electorat s'ha pedut en la primera corona de l'àrea metropolitana de Bar-

celona, en ciutats tradicionalment obreres com ara l'Hospitalet i també Cornellà no han trobat en l'ecosocialisme el suport que buscaven.

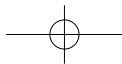
Un cop coneguts els resultats electorals, l'agitació política catalana de les últimes setmanes està en procés de recuperar el seu ritme habitual. L'objectiu comú de les forces parlamentàries, llevat del PPC, serà el correcte desplegament de l'Estatut. Restarà per constatar, però, com i en quina mesura afecten els resultats de les eleccions generals al Govern d'Entesa i quina rendibilitat en poden treure els grups opositors, com ara CiU i PP.

Campanya bipolar i ETA

Els processos electorals catalans sempre s'ha desmarcat dels espanyols per un ventall més gran d'alternatives polítiques. Tanmateix, segons els resultats dels darrers comicis, aquesta tendència s'ha reduït i els únics partits que han millorat resultats han estat el PSC i, encara més, el PP, beneficiats per una campanya marcada per debats de gran repercussió mediàtica entre les dues principals forces. Caldrà veure si el tarannà polític català seguirà els impulsos de l'espanyol o si, al contrari, els resultats,

El candidat Herrera anirà sol al Congrés

aquest país

sobretot els dels partits minoritaris, hauran estat marcats únicament pel context d'unes eleccions al Congrés i no al Parlament català.

La nota dramàtica de la campanya la va tornar a posar el terrorisme, quatre anys més tard del terrible atemptat islamista de l'11-M. ETA va entrar en campanya l'últim dia assassinant un exregidor socialista de la localitat guipuscoana de Mondragón-Arrasate. La víctima, Isaías Carrasco, de 43 anys, va rebre almenys tres trets, dos dels quals al cap, a la porta de casa seva, davant de la seva filla. Carrasco va ser atacat al carrer de las Navas de Tolosa, al conegut barri de San Andrés. Segons fonts del departament d'Interior Basc, va arribar a l'hospital amb un pronòstic molt greu i hi va acabar morint instants més tard.

Carrasco havia estat sisè de la llista del PSE en les últimes eleccions municipals i abans va pertànyer al Consell Sectorial de Medi Ambient de l'Ajuntament de Mondragón. Es va presentar amb el número sis a les llistes del PSE per a les municipals, però només van ser elegits quatre regidors socialistes bascos.

Amb aquesta nova víctima la banda terrorista ETA tornava a tenyir de sang una jornada de re-

flexió en què molts es preguntaven si la mort del socialista podria afectar el resultat electoral. Lluny d'entrar en la repercusió del crim etarra a les urnes, la participació sí que se n'ha pogut veure beneficiada, tal com demanava la filla de Carrasco el dia després de la mort del seu pare en un emotiu i enèrgic discurs.

El fet que ETA optés per un crim a punta de canó té una doble lectura. Si bé els terroristes bascos poden estar afeblits i per això han de recórrer a aquest tipus de crim tan senzill com covard, sense explosius ni infraestructura, també és cert que els terroristes continuen acumulant víctimes polítiques. Aquest, sens dubte, serà el gran tema que hauran d'abordar de manera prioritària PSOE i PP, amb el suport de totes les forces democràtiques, per aconseguir la fi de la violència.■

El terrorisme va tornar a irrompre en campanya amb un crim covard d'ETA que va acabar amb la vida d'un exregidor del PSE

- Integrat a l'entorn del Parc Natural
- Accés còmode, ràpid i respectuós amb el medi ambient
- La millor manera d'arribar a Montserrat.

P GRATUÏT a Monistrol

902 31 20 20
www.cremallerademontserrat.cat

No es contemplen processos industrials indirectes.

